

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY 2012/308/WPZiB

z dnia 26 kwietnia 2012 r.

w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 31 ust. 1,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 i 212 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej (zwany dalej „Traktatem”) został podpisany dnia 24 lutego 1976 r. przez Republikę Indonezji, Malezję, Republikę Filipin, Republikę Singapuru oraz Królestwo Tajlandii. Od momentu podpisania następujące państwa stały się również sygnatariuszami Traktatu: Państwo Brunei Darussalam, Królestwo Kambodży, Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Birma/Myanmar, Socjalistyczna Republika Wietnamu, Niezależne Państwo Papui-Nowej Gwinei, Chińska Republika Ludowa, Republika Indii, Japonia, Islamska Republika Pakistanu, Republika Korei, Federacja Rosyjska, Nowa Zelandia, Mongolia, Związek Australijski, Republika Francuska, Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego, Ludowa Republika Bangladeszu, Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, Stany Zjednoczone Ameryki, Republika Turcji oraz Kanada.
- (2) Traktat ma na celu wspieranie pokoju, stabilności i współpracy w regionie. W tym celu wzywa do rozwiązywania sporów drogą pokojową, zachowania pokoju, zapobiegania konfliktom oraz wzmocnienia bezpieczeństwa w Azji Południowo-Wschodniej. W związku z powyższym reguły i zasady określone w Traktacie są zgodne z celami wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii.

- (3) Ponadto Traktat przewiduje wzmocnienie współpracy w kwestiach gospodarczych, handlowych, społecznych, technicznych oraz naukowych, jak również przyspieszenie wzrostu gospodarczego w regionie poprzez propagowanie większego wykorzystania rolnictwa i przemysłu w państwach Azji Południowo-Wschodniej, rozwój ich handlu i poprawę infrastruktury gospodarczej. Tym samym Traktat promuje współpracę z rozwijającymi się krajami tego regionu oraz gospodarczą, finansową i techniczną współpracę z krajami innymi niż kraje rozwijające się.
- (4) Na swoim posiedzeniu w dniach 4–5 grudnia 2006 r. Rada upoważniła prezydencję i Komisję do podjęcia negocjacji dotyczących przystąpienia przez Unię i Wspólnotę Europejską do Traktatu.
- (5) Pismem z dnia 7 grudnia 2006 r. Unia i Wspólnota Europejska poinformowały Kambodżę, koordynatora ASEAN ds. stosunków z Unią, o swojej decyzji dotyczącej ubiegania się o przystąpienie do Traktatu, z zastrzeżeniem ustaleń zawartych we wspomnianym piśmie.
- (6) W dniu 28 maja 2009 r. Tajlandia, państwo sprawujące wówczas przewodnictwo w ASEAN, zadeklarowała zgodę wszystkich państw w Azji Południowo-Wschodniej na przystąpienie Unii i Wspólnoty Europejskiej do Traktatu, z zastrzeżeniem wejścia w życie Trzeciego protokołu do Traktatu.
- (7) Trzeci protokół do Traktatu, podpisany w dniu 23 lipca 2010 r., przewiduje przystąpienie organizacji regionalnych do Traktatu.
- (8) Unia powinna w związku z tym przystąpić do Traktatu po wejściu w życie Trzeciego protokołu do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przystąpienie Unii do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Unii.

Teksty Traktatu oraz trzech zmieniających go protokołów, jak również dokument przystąpienia do Traktatu przez Unię są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym Rada upoważnia Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do podpisania i złożenia dokumentu przystąpienia do Traktatu w imieniu Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 kwietnia 2012 r.

W imieniu Rady

M. BØDSKOV

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej**Indonezja, dnia 24 lutego 1976 r.**

Wysokie Umawiające się Strony:

ŚWIADOME istniejących więzów historycznych, geograficznych i kulturowych, które łączą ich narody;

PRAGNĄC wspierać pokój i stabilność w regionie poprzez trwałe przestrzeganie zasad sprawiedliwości i praworządności oraz wzmacnianie trwałości wzajemnych stosunków w regionie;

PRAGNĄC ugruntowania pokoju, przyjaźni i współpracy w sprawach dotyczących Azji Południowo-Wschodniej zgodnie z duchem i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, dziesięcioma zasadami przyjętymi przez Konferencję Azjatycko-Afrykańską w Bandung dnia 25 kwietnia 1955 r., deklaracją Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej, podpisaną w Bangkoku dnia 8 sierpnia 1967 r., oraz deklaracją podpisaną w Kuala Lumpur w dniu 27 listopada 1971 r.;

PRZEKONANE, że pokonywanie różnic i rozwiązywanie sporów między ich państwami powinno być uregulowane za pomocą racjonalnych, skutecznych i wystarczająco elastycznych procedur, pozwalających uniknąć negatywnych postaw, które mogą zagrozić współpracy lub ją utrudnić;

PRZEKONANE o potrzebie współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

UROCZYŚCIE ZGADZAJĄ SIĘ przystąpić do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy na następujących warunkach:

1.1.1.1. ROZDZIAŁ I: CEL I ZASADY

Artykuł 1

Celem niniejszego Traktatu jest wspieranie trwałego pokoju, trwałych dobrych stosunków i współpracy między narodami, które przyczynią się do ich wytrzymałości, solidarności i bliższych stosunków.

Artykuł 2

We wzajemnych stosunkach Wysokie Umawiające się Strony kierują się następującymi podstawowymi zasadami:

- a) wzajemnym poszanowaniem niepodległości, suwerenności, równości, integralności terytorialnej i tożsamości narodowej wszystkich narodów;
- b) prawem każdego państwa do istnienia narodowego wolnego od zewnętrznej ingerencji, działalności wywrotowej lub przymusu;
- c) nieangażowaniem się w wewnętrzne sprawy pozostałych państw;
- d) pokonywaniem różnic i rozwiązywaniem sporów na drodze pokojowej;
- e) zrzeczeniem się gróźb lub stosowania siły;
- f) skuteczną współpracą między sobą.

1.1.1.2. ROZDZIAŁ II: WZAJEMNE STOSUNKI

Artykuł 3

W ramach realizacji celów niniejszego Traktatu Wysokie Umawiające się Strony dokładają starań w celu rozwoju i wzmocnienia tradycyjnych, kulturowych i historycznych więzi przyjaźni, dobrych stosunków sąsiedzkich oraz współpracy, które je łączą, oraz wypełniają w dobrej wierze zobowiązania przyjęte na mocy niniejszego Traktatu. Aby promować bliższe zrozumienie między sobą, Wysokie Umawiające się Strony zachęcają do kontaktów i relacji między swoimi narodami oraz ułatwiają takie kontakty i relacje.

1.1.1.3. ROZDZIAŁ III: WSPÓŁPRACA

Artykuł 4

Wysokie Umawiające się Strony wspierają aktywną współpracę w dziedzinie gospodarki, spraw społecznych, technicznych, naukowych i administracyjnych, jak również w kwestiach dotyczących wspólnych ideałów i dążeń do osiągnięcia międzynarodowego pokoju i stabilności w regionie i wszelkich innych spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 5

Zgodnie z art. 4 Wysokie Umawiające się Strony dokładają maksymalnych wysiłków na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w oparciu o zasady równości, niedyskryminacji i wzajemnych korzyści.

Artykuł 6

Wysokie Umawiające się Strony współpracują na rzecz przyspieszenia wzrostu gospodarczego w regionie, aby wzmocnić podstawy dostatniej i pokojowej wspólnoty narodów w Azji Południowo-Wschodniej. W tym celu wspierają one większe wykorzystanie swojego rolnictwa i gałęzi przemysłu, rozwój swojego handlu i poprawę swojej infrastruktury gospodarczej dla wzajemnej korzyści swoich narodów. W tym względzie badają one stale wszystkie możliwości ścisłej i korzystnej współpracy z innymi państwami, jak również międzynarodowymi i regionalnymi organizacjami spoza przedmiotowego regionu.

Artykuł 7

Wysokie Umawiające się Strony, w celu osiągnięcia sprawiedliwości społecznej oraz podniesienia poziomu życia narodów tego regionu, intensyfikują współpracę gospodarczą. W tym celu przyjmują odpowiednie regionalne strategie rozwoju gospodarczego i wzajemnej pomocy.

Artykuł 8

Wysokie Umawiające się Strony dążą do osiągnięcia najściślejszej współpracy w jak najszerszej skali i dążą do zapewnienia sobie wzajemnie pomocy w formie szkoleń i badań w obszarach społecznym, kulturalnym, technicznym, naukowym i administracyjnym.

Artykuł 9

Wysokie Umawiające się Strony dążą do zacieśnienia współpracy w celu wsparcia kwestii pokoju, harmonii i stabilności w regionie. W tym celu Wysokie Umawiające się Strony utrzymują regularne kontakty i prowadzą wzajemne konsultacje w sprawach międzynarodowych i regionalnych, mając na względzie koordynację swych poglądów, działań i swojej polityki.

Artykuł 10

Żadna Wysoka Umawiająca się Strona nie może w żaden sposób i w żadnej formie uczestniczyć w działaniach, które stanowią zagrożenie dla politycznej i gospodarczej stabilności, suwerenności lub integralności terytorialnej innej Wysokiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Wysokie Umawiające się Strony dążą do wzmocnienia prężności swoich własnych krajów w wymiarze politycznym, gospodarczym, społeczno-kulturowym, jak również w dziedzinie bezpieczeństwa, zgodnie ze swoimi odpowiednimi ideałami i dążeniami, bez ingerencji z zewnątrz czy wewnętrznych działań wywrotowych, w celu zachowania swojej tożsamości narodowej.

Artykuł 12

Wysokie Umawiające się Strony w swoich wysiłkach na rzecz osiągnięcia regionalnego dobrobytu i bezpieczeństwa dążą do współpracy we wszystkich dziedzinach na rzecz promowania prężności regionu, w oparciu o zasady pewności siebie, samodzielności, wzajemnego poszanowania, współpracy i solidarności, które będą stanowiły podstawy silnej i trwałej wspólnoty narodów w Azji Południowo-Wschodniej.

1.1.1.4. ROZDZIAŁ IV: POKOJOWE ROZWIĄZYWANIE SPORÓW

Artykuł 13

Wysokie Umawiające się Strony działają z determinacją i w dobrej wierze, w celu zapobiegania sporom. Jeśli pojawiłyby się spory w sprawach bezpośrednio je dotyczących, w szczególności spory, które mogłyby grozić zakłóceniem pokoju i harmonii w regionie, Wysokie Umawiające się Strony powstrzymują się od gróźb lub stosowania siły i zawsze rozstrzygają takie spory między sobą poprzez pokojowe negocjacje.

Artykuł 14

Do rozstrzygania sporów za pośrednictwem procesów regionalnych Wysokie Umawiające się Strony ustanawiają, jako stały organ, Wysoką Radę składającą się z przedstawiciela na szczeblu ministerialnym z każdej z Wysokich Umawiających się Stron, rejestrującą istnienie sporów lub sytuacji, które mogłyby naruszyć pokój i harmonię w regionie.

Artykuł 15

W przypadku gdy przez bezpośrednie negocjacje nie osiągnięto porozumienia, Wysoka Rada rejestruje spór lub sytuację i zaleca stronom uczestniczącym w sporze właściwe środki pojednawcze, takie jak dobre usługi, mediację, dochodzenie lub postępowanie pojednawcze. Wysoka Rada może jednak oferować swoje dobre usługi lub, za porozumieniem stron uczestniczących w sporze, ukonstytuować się jako komitet ds. mediacji, dochodzenia lub postępowania pojednawczego. Jeżeli uzna to za konieczne, Wysoka Rada zaleca właściwe środki w celu uniknięcia zaostrzenia się sporu lub danej sytuacji.

Artykuł 16

Powyższe postanowienia niniejszego rozdziału stosuje się wobec sporu, o ile wszystkie strony sporu zgadzają się na ich zastosowanie do tego sporu. Jednak nie uniemożliwia to innym Wysokim Umawiającym się Stronom, które nie są stronami sporu, zaoferowania wszelkiej możliwej pomocy w celu rozstrzygnięcia tego sporu. Strony sporu powinny być pozytywnie nastawione do takich ofert pomocy.

Artykuł 17

Żadne postanowienie niniejszego Traktatu nie wyklucza możliwości odwołania się do sposobów pokojowego rozwiązywania sporów zawartych w art. 33 ust. 1 Karty Narodów Zjednoczonych. Wysokie Umawiające się Strony, będące stronami sporu, powinny być zachęcane do podejmowania inicjatyw w celu rozwiązania sporu poprzez pokojowe negocjacje, zanim odwołają się do innych procedur przewidzianych w Karcie Narodów Zjednoczonych.

1.1.1.5. ROZDZIAŁ V: PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 18

Niniejszy Traktat podpisują Republika Indonezji, Malezja, Republika Filipin, Republika Singapuru oraz Królestwo Tajlandii. Jest on ratyfikowany zgodnie z procedurami konstytucyjnymi każdego z państw-sygnatariuszy. Jest on otwarty do przystąpienia przez inne państwa z Azji Południowo-Wschodniej.

Artykuł 19

Niniejszy Traktat wchodzi w życie w dniu złożenia piątego dokumentu ratyfikacyjnego do rządów państw-sygnatariuszy, które są wyznaczonymi depozytariuszami niniejszego Traktatu oraz dokumentów ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 20

Niniejszy Traktat jest sporządzony w językach urzędowych Wysokich Umawiających się Stron, przy czym wszystkie teksty są na równi autentyczne. Istnieje uzgodnione wspólne tłumaczenie tekstów na język angielski. Wszelkie rozbieżne interpretacje wspólnego tekstu rozstrzygane są w drodze negocjacji.

W TEJ WIERZE Wysokie Umawiające się Strony podpisały Traktat i złożyły na nim swoje pieczęci.

Sporządzono w Denpasar, Bali, dnia dwudziestego czwartego lutego roku tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego szóstego.

**Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej Filipiny,
dnia 15 grudnia 1987 r.**

Rząd Państwa Brunei Darussalam

Rząd Republiki Indonezji

Rząd Malezji

Rząd Republiki Filipin

Rząd Republiki Singapuru

Rząd Królestwa Tajlandii

PRAGNĄC dalszego zacieśnienia współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, a w szczególności z ościennymi państwami w regionie Azji Południowo-Wschodniej;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasar, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 18 Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy Traktat podpisują Republika Indonezji, Malezja, Republika Filipin, Republika Singapuru oraz Królestwo Tajlandii. Jest on ratyfikowany zgodnie z procedurami konstytucyjnymi każdego z państw-sygnatariuszy.

Jest on otwarty do przystąpienia przez inne państwa w Azji Południowo-Wschodniej.

Państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej również mogą przystąpić do niniejszego Traktatu za zgodą wszystkich państw Azji Południowo-Wschodniej, które są sygnatariuszami niniejszego Traktatu, oraz Państwa Brunei Darussalam.”.

Artykuł 2

Artykuł 14 Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Do rozstrzygania sporów za pośrednictwem procesów regionalnych Wysokie Umawiające się Strony ustanawiają, jako stały organ, Wysoką Radę składającą się z jednego przedstawiciela na szczeblu ministerialnym z każdej z Wysokich Umawiających się Stron, rejestrującą istnienie sporów i sytuacji, które mogłyby naruszyć pokój i harmonię w regionie.

Jednak niniejszy artykuł stosuje się do państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej, które przystąpiło do Traktatu, jedynie w przypadku, gdy państwo to bezpośrednio uczestniczy w sporze, który ma zostać rozwiązany w ramach procesów regionalnych.”.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

Sporządzono w Manili, dnia piętnastego grudnia roku tysiąc dziewięćset osiemdziesiątego siódmego.

Drugi Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej
Manila, Filipiny, dnia 25 lipca 1998 r.

Rząd Państwa Brunei Darussalam

Rząd Królestwa Kambodży

Rząd Republiki Indonezji

Rząd Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej

Rząd Malezji

Rząd Związku Myanmar

Rząd Republiki Filipin

Rząd Republiki Singapuru

Rząd Królestwa Tajlandii

Rząd Socjalistycznej Republiki Wietnamu

Rząd Papui-Nowej Gwinei

Zwane dalej Wysokimi Umawiającymi się Stronami:

PRAGNĄC zapewnić odpowiedni rozwój współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, oraz, w szczególności, z państwami ościennymi regionu Azji Południowo-Wschodniej;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasar, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 18 akapit trzeci Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej również mogą przystąpić do niniejszego Traktatu za zgodą wszystkich państw Azji Południowo-Wschodniej, a mianowicie: Państwa Brunei Darussalam, Królestwa Kambodży, Republiki Indonezji, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Malezji, Związku Myanmar, Republiki Filipin, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu.”.

Artykuł 2

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

Sporządzono w Manili, dnia dwudziestego piątego lipca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego ósmego.

Trzeci Protokół zmieniający Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej
Hanoi, Wietnam, dnia 23 lipca 2010 r.

Państwo Brunei Darussalam
Królestwo Kambodży
Republika Indonezji
Laotańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Malezja
Związek Myanmar
Republika Filipin
Republika Singapuru
Królestwo Tajlandii
Socjalistyczna Republika Wietnamu
Związek Australijski
Ludowa Republika Bangladeszu
Chińska Republika Ludowa
Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna
Republika Francuska
Republika Indii
Japonia
Mongolia
Nowa Zelandia
Islamska Republika Pakistanu
Papua-Nowa Gwinea
Republika Korei
Federacja Rosyjska
Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki
Demokratyczna Republika Timoru Wschodniego
Republika Turcji
Stany Zjednoczone Ameryki

Zwane dalej Wysokimi Umawiającymi się Stronami:

PRAGNĄC zapewnić odpowiedni rozwój współpracy ze wszystkimi państwami miłującymi pokój, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, oraz, w szczególności, z państwami ościennymi regionu Azji Południowo-Wschodniej, jak również z organizacjami regionalnymi, których członkami są wyłącznie suwerenne państwa;

BIORĄC POD UWAGĘ pkt 5 preambuły Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, sporządzonego w Denpasar, Bali, w dniu 24 lutego 1976 r. (zwanego dalej Traktatem o wzajemnych stosunkach), który odnosi się do potrzeby współpracy ze wszystkimi państwami pragnącymi pokoju, zarówno z, jak i spoza Azji Południowo-Wschodniej, w dążeniu do pokoju, stabilności i harmonii na świecie;

NINIEJSZYM UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 18 akapit trzeci Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy Traktat jest otwarty do przystąpienia przez państwa spoza Azji Południowo-Wschodniej oraz organizacje regionalne, których członkami są wyłącznie suwerenne państwa, za zgodą wszystkich państw w Azji Południowo-Wschodniej, a mianowicie: Państwa Brunei Darussalam, Królestwa Kambodży, Republiki Indonezji, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Malezji, Związku Myanmar, Republiki Filipin, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu.”.

Artykuł 2

Artykuł 14 akapit drugi Traktatu o wzajemnych stosunkach otrzymuje brzmienie:

„Jednakże niniejszy artykuł stosuje się do Wysokiej Umawiającej się Strony, która przystąpiła do Traktatu, jedynie w przypadkach, gdy ta Wysoka Umawiająca się Strona bezpośrednio uczestniczy w sporze, który ma zostać rozwiązany w ramach procesów regionalnych.”.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji oraz wchodzi w życie w dniu złożenia ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego przez Wysokie Umawiające się Strony.

Sporządzono w Hanoi, Wietnam, dnia dwudziestego trzeciego lipca roku dwa tysiące dziesiątego w jednym egzemplarzu w języku angielskim.

Dokument przystąpienia przez Unię Europejską do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej

MAJĄC NA UWADZE, że Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisany w dniu 24 lutego 1976 roku na Bali, Indonezja, został zmieniony na mocy Pierwszego, Drugiego i Trzeciego Protokołu zmieniającego Traktat o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej, podpisanych, odpowiednio, w dniu 15 grudnia 1987 r., 25 lipca 1998 r. i 23 lipca 2010 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że art. 18 akapit trzeci wyżej wymienionego Traktatu, w brzmieniu zmienionym przez art. 1 wyżej wymienionego Trzeciego Protokołu przewiduje, iż organizacje regionalne, których członkami są wyłącznie suwerenne państwa, mogą przystąpić do Traktatu za zgodą wszystkich państw w Azji Południowo-Wschodniej, a mianowicie: Państwa Brunei Darussalam, Królestwa Kambodży, Republiki Indonezji, Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Malezji, Związku Myanmar, Republiki Filipin, Republiki Singapuru, Królestwa Tajlandii oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu;

MAJĄC NA UWADZE, że minister spraw zagranicznych Finlandii i członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za stosunki zewnętrzne i europejską politykę sąsiedztwa złożyli wniosek o przystąpienie Unii Europejskiej do Traktatu w piśmie z dnia 7 grudnia 2006 r.;

MAJĄC NA UWADZE, że państwa Azji Południowo-Wschodniej wyrażają zgodę na przystąpienie Unii Europejskiej do Traktatu;

Unia Europejska niniejszym przystępuje do Traktatu o wzajemnych stosunkach i współpracy w Azji Południowo-Wschodniej ze skutkiem od daty złożenia niniejszego dokumentu.

W DOWÓD CZEGO niniejszy dokument przystąpienia zostaje podpisany przez [TYTUŁ].

Sporządzono w [miejsce], [państwo], dnia [data] [miesiąc] roku dwa tysiące [rok].

W imieniu Unii Europejskiej
